

"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Norsk Israelsmission – 60 år i Israel

Den 21. november 1949 kom Den Norske Israelsmissions missionær Magne Solheim til Israel. Han og hans kone havde været udsendinge i Rumænien, men efter Anden Verdenskrig var det umuligt at fortsætte arbejdet dér. Med Solheims ankomst begyndte en ny fase i Den Norske Israelsmissions historie.

Den Danske Israelsmission kom til Israel nogle få år senere med udsendelsen af Anker Gerding og familie, som arbejdede i forbindelse med den skotske skole i Jaffo.

Gennem alle årene – ikke blot i Israel, men også her i Norden – har der været et tæt samarbejde mellem den norske og danske Israelsmission.

Vi har gennem alle årene været de små. Desto større er vores taknemlighed over samarbejdet og inspirationen, vi har fået gennem dem.

Ikke mindst har samarbejdet om Ebenezer-hjemmet, Caspari Center og Joint Mission to Israel været givende for os.

Vi ønsker tillykke med de 60 år i Israel og er overbevist om, at det gode samarbejde vil fortsætte i fremtiden.

Kai Kjær-Hansen

KORT FØR ADVENT I 1944 BLEV ISRAELSMISSIONENS REJSESEKRETÆR EGON JOHANNESSEN OFFER FOR ET CLEARINGMORD. 65 ÅR EFTER BØR DET STADIG MINDES.

Glædelig jul – død til trods

Af Kai Kjær-Hansen,
formand for Israelsmissionen

”Og så – et pludseligt skud, – og alle de store forventninger blev sønderslået.” Skrevet i julenummeret af Israelsmissionens blad i 1944. På forsiden er en artikel med titlen **”Glædelig Jul”**. Og derefter inde i bladet meddelelsen: **”Egon Johannesen er død.”** Detaljer om skuddet og dødsårsagen kunne man ikke bringe dengang under besættelsen.

De måtte komme senere. Men den, der dengang havde øjne at læse med, forstod, hvad der var sket med Israelsmissionens rejsesekretær. Ordene **”et pludseligt skud”** var signal nok. Men: **”Glædelig jul” – død til trods!**

Det var et clearingmord, clearing, dvs. afregning fra den tyske besættelsesmagts side på danske personer som gengæld eller erstatning for modstandsbevægelsens attentater mod tyskere eller danskere, der samarbejdede med

tyskerne. Det første clearingmord i Danmark fandt sted i januar 1944 – og gik ud over Kaj Munk. Hævndrabet på Egon Johannesen blev begået af Brøndum-Banden – den mest berygtede tysk-danske terrorgruppe under besættelsen.

Den 24. november 1944 om aftenen sad Egon Johannesen og hans kone i deres lejlighed i Brønshøj i København og ventede besøg af nogle gode venner. Det ringede på døren. Han gik hen til døren i den tro, at det var de ventede venner, der var kommet. En god aften i venners lag lå foran dem. Han åbnede døren og udenfor stod nogle ukendte mænd, som tømte deres revolvere i ham for øjnene af hans kone. Kort efter var han død. Kort tid før advent.

Han fik mindre end ét år i Israelsmissionens tjeneste.

Guldmedalje og Israelsmission

Egon Johannesen var per 1. december 1943 blevet ansat som rejsesekretær i Israelsmissionen. I sin studietid havde han været med i Studenternes Missionskreds og

havde særlig interesse for Israelsmission. Som 23-årig fik han i 1942 Københavns Universitets guldmedalje for et gammeltestamentligt emne. Året efter tog han embedseksamen med det højeste antal points, der indtil da var blevet givet efter den **”nye ordning”**. En videnskabelig karriere lå foran ham. Han valgte Israelsmissionen som rejsesekretær. Forhåbningerne til ham i Israelsmissionen var store. Ind i mellem sine rejser fik han tid til at arbejde videre med sine studier med en doktorgrad for øje. **”Og så – et pludseligt skud ...”**

Der var en sammenhæng mellem hans virke for jøder og hans død. Han havde som student været aktiv i oktober 1943 i forbindelse med at redde danske jøder ud af Danmark. Han rejste i 1944 rundt omkring i Danmark og talte åbent Israelsmissionens og jødernes sag – et forhold som gjorde, at han kunne være på den liste over folk, som besættelsesmagten kunne **”afregne med”** for deres døde.

Deo soli gloria

En mindegudstjeneste blev afholdt i Simeonskirken i København tre dage efter hans død. Uden annoncering – det gik fra mand til mand – var kirken prop-

fyldt, biskop, 25-30 præster og de fleste fra Det Teologiske Fakultet samt venner og familie. Herefter kørte rustvognen til Københavns Hovedbanegård, hvor toget skulle føre kisten til Langå, hvor han og hans kone kom fra. Den 1. december 1944 blev han gravlagt i Langå. Dannebrog var på halv i byen, og i butiksvinduerne stod: **”På grund af begravelse er forretningen lukket fra kl. 1-4”**. Efter besættelsen blev en mindesten sat op af Israelsmissionen. Datoerne vidner om alder: 1918 -1944. Påskriften lyder: **Deo soli gloria. Altså 26 år og ”Gud alene æren”**.

Midlerne til denne mindesten var indkommet fra Israelsmissionens venner. Og der var flere penge, end der var brug for til mindestenen. Hans kone ønskede, at de 609,68 kroner, der var i overskud, blev overført til kontoen for jødiske flygtninge, hvilket de blev.

Når Henry Rasmussen ti år efter fortæller herom, skriver han afsluttende:

”Hans navn vil aldrig blive glemt i Den Danske Israelsmission. Indtil nu er han vor første og eneste martyr. Talenter, som han havde dem, er det kun givet ganske få at eje, men gid vi alle i denne tjeneste må bruge, hvad vi har, som han brugte sine.”

JULEGAVE

En pæn del af årets budget plejer at komme ind i december måned.

Sådan er det for Israelsmissionen og andre missionsselskaber.

Vi håber, at også Israelsmissionens venner vil betænke os med en god julegave. Benyt evt. girokortet i avisen.

På forhånd tak for en gave!

